

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/307/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716205618
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5716205618.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: K. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. Z., B. E. XX/X, právne zastúpený Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom so sídlom V., V. XX, proti žalovanej: W. O., nar. XX.X.XXXX, bytom U., P.. D.. B. XX/XX, právne zastúpená spoločnosťou AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom Martin, M. R. Štefánika 25, o zaplatenie 1.444,76 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21C/172/2016-171 zo dňa 25. mája 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 718,24 eur s príslušenstvom (výrok I.). Predmetný nárok sa týka úhrad spojených s užívaním dotknutého bytu za obdobie rokov 2013 a 2014 (vzhľadom na zastavenie konania vo vzťahu k nároku za roky 2012, 2015 a 2016; viď ďalej odôvodnenie k výroku II.).

2. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, najmä na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa dotknutého bytu a na základe odôvodnenia rozsudku zo dňa 19.4.2018 vydaného v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 8C/76/2011, že súčasťou kúpnej zmluvy, na základe ktorej sporové strany previedli kupujúcu dotknutý byt, bola aj dohoda o vypořádání dlhov, ktoré vznikli neplatením úhrad spojených s užívaním tohto bytu. Túto dohodu (čl. 7 ods. 1 až 4 kúpnej zmluvy) interpretoval tak, že žalobca zaplatí všetky dlhy spojené s užívaním dotknutého bytu, čo vyplýva aj z dohody zmluvných strán v čl. 3 zmluvy, v zmysle ktorej žalobca obdrží z celkovej kúpnej ceny o 8.000 eur viac než žalovaná. Dohoda, že dlhy voči spoločenstvu vlastníkov bytov zaplatí K. O., vyplýva logicky aj zo skutočnosti, že byt užíval od 1.12.2011 výhradne on. Nárok žalobcu, aby žalovaná zaplatila polovicu z týchto nákladov, je v rozpore s predmetnou dohodou o spôsobe úhrady dlhu voči spoločenstvu vlastníkov bytov. Preto žalobu v dotknutej časti zamietol.

3. Okresný súd dodal, že vyššie uvedenú interpretáciu dohody o úhrade dlhu potvrdzuje skutočnosť, že v konaní o vypořádání BSM strany nežiadali, aby súd vypořádal tento ich dlh.

4. V časti o zaplatenie sumy 726,52 eur s príslušenstvom súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok II.).

5. Vychádzal z dvoch základných skutočností. Jednak, že žalobca vzal svoju žalobu čo do zaplatenia 189,38 eur s príslušenstvom, ktorý nárok sa týka roku 2012, späť. Zároveň, pokiaľ si žalobca nárokoval zaplatenie 537,14 eur s príslušenstvom z titulu platenia úhrad za dotknutý byt za obdobie od 1.1.2015 do apríla 2016, o tom istom nároku sa vedie na tamomšom súde iné konanie - sp. zn. 8C/76/2011 o vypořádání BSM, ktoré zakladá prekážku litispendencie vo vzťahu k aktuálne prejednávaniu nároku, resp. jeho dotknutej časti. V označenom konaní súd už vydal rozsudok, ktorý nie je právoplatný.

6. Okresný súd vo vzťahu k nároku o zaplatenie 189,38 eur s príslušenstvom za rok 2012 poukázal aj na tú skutočnosť, že o tomto nároku už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 5C/119/2014, z ktorého dôvodu rovnako konanie v danej časti zastavil. V danom konaní bolo

rozhodnuté aj ohľadom nároku za obdobie od 1.1.2013 do 30.6.2013, výšku nároku sa však, vzhľadom na nedostatky žaloby, nepodarilo identifikovať.

7. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 CSP tak, že žalovaná, ktorá bola v spore úspešná, má voči žalobcovi právo na ich náhradu v plnom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je zmätočné, rozporuplné, čo má za následok, že nie je možné sa k nemu relevantne vyjadriť. Okresný súd tiež vec nesprávne právne posúdil.

10. Namietal záver okresného súdu, že v konaní sp. zn. 8C/76/2011 sa konalo aj o sume dlhu na byte 1.934 eur za obdobie od 01/2015 do 30.4.2016 (z ktorého dôvodu okresný súd konanie zastavil). Nevedno totiž, ako môžu mať manželia v danom prípade nedoplatok na byte za roky 2015 a 2016, ak títo tzv. manželia sa rozviedli v roku XXXX. Daný dlh nemohol byť preto zahrnutý do BSM (v zmysle § 143, § 148 ods. 1 Obč. zák.). Preto ani žalobca nežiadal vyporiadanie tohto dlhu v rámci vyporiadania BSM.

11. Podľa odvolateľa bez ďalšieho nemožno tiež tvrdiť, že nedoplatok na byte za roky 2015 a 2016 mal podľa kúpnej zmluvy uhradiť iba žalobca bez toho, aby si vyrovnanie nemohol nárokovať od žalovanej. Z bodov 1. až 3. článku 7 kúpnej zmluvy z 21.4.2016 nevyplýva, že žalobca preberá dlh na úhradách za služby spojené s užívaním bytu (hlavne príspevok do príslušného fondu), t.j. bez toho, aby časť, ktorú uhradí za žalovanú, nemohol od nej v budúcnosti požadovať k úhrade. Ak by aj časť kúpnej ceny 8.000 eur obdržal žalobca, uvedené bez ďalšieho nenasvedčuje tomu, že mal tieto peniaze použiť na úhradu dlhu na byte. Podmienkou prevodu bytu je tiež úhrada nedoplatkov na službách spojených s užívaním bytu a odvodov do príslušného fondu správcovi či spoločenstvu, z ktorého dôvodu sa strany dohodli, že túto úhradu zrealizuje žalobca.

12. Nakoľko neprebiehala žiadne konanie o „náhrade bezdôvodného obohatenia“, nemožno hovoriť o prekážke litispendencie. Samotné rozhodnutie o vyporiadaní BSM v čase rozhodovania vo veci samej ešte nebolo právoplatné, nakoľko sa voči nemu odvolal. Nie je pravda, čo sa konštatuje v odôvodnení rozsudku, že obe strany zhodne uviedli, že v konaní sp. zn. 5C/119/2014 sa rozhodlo o nároku žalobcu až do 30.6.2013; nároky žalobcu za rok 2013 sa uspokojili len čiastočne do 31.5.2013, aj to len v polovičnej výške. Tak isto nebolo možné podľa § 230 CSP rozhodnúť o nároku za rok 2012, nakoľko v danej časti vzal žalobu späť.

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že sa súd v konaní o vyporiadanie BSM vysporiadal aj s nedoplatkom, ktorý viazol na dotknutom byte, vo výške 1.934 eur (s prihliadnutím na to, že žalobca získal navyše z kúpnej ceny sumu 8.000 eur). V konaní o vyporiadanie BSM bola jednoznačne ustálené, že žalobca vysporiada obdobie predchádzajúce predaju bytu na vlastné náklady, čo reflektovalo aj skutočnosť, že výlučne žalobca byt obýval. Žalobca tiež nepreukázal svoje tvrdenia, ktorými odôvodňoval uplatnený nárok, resp. aj skutočnú úhradu plnení. Námietku, že v konaní sp. zn. 5C/119/2014 bola uplatnená len časť nároku za rok 2013, mal žalobca použiť už v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. V ďalšom priebehu odvolacieho konania zostali sporové strany nečinné.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Ohľadom nároku uplatňovaného za rok 2012 (o zaplatenie 189,38 eur s príslušenstvom) vzal žalobca žalobu späť. Uvedená skutočnosť je bez ďalšieho dôvodom pre zastavenie konania v danej časti. Z hľadiska hospodárnosti konania nie je potrebné skúmať, či predmetný nárok bol zároveň predmetom už iného, právoplatne skončeného konania, v danom prípade konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/119/2014.

17. Čo sa týka nároku za obdobie od 1.1.2015 do 30.4.2016, ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Martin vo veci vyporiadania BSM medzi (tu) sporovými stranami, sp. zn. 8C/76/2011 zo dňa 19.4.2018, pri vyporiadaní BSM súd zohľadnil a vyporiadal sumu 8.000 eur, ktorú na základe predaja bytu získal K. O. navyše oproti žalovanej, pričom zároveň zohľadnil úhradu dlhu voči spoločenstvu vlastníkov bytov zo strany menovaného vo výške 1.934 eur, ktorý dlh vznikol z titulu nedoplatku úhrad

spojených s užívaním dotknutého bytu za obdobie od 1.1.2015 do 30.4.2016 (viď bližšie body 5., 13 a 15. odôvodnenia označeného rozhodnutia). V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku nebolo predmetné súdne rozhodnutie právoplatné, preto bol namieste názor okresného súdu o danosti prekážky začatého konania (litispencia); aktuálne však už právoplatné je (odvolací Krajský súd v Žiline ho rozsudkom sp. zn. 9Co/211/2018 zo dňa 25.10.2018 potvrdil), preto zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k nároku uplatňovanému v aktuálne prejednávanej veci za obdobie od 1.1.2015 do 30.4.2016 (min. čo do nároku týkajúceho sa dlhov voči SVB, vyjmúc daň z nehnuteľnosti za rok 2014 /viď ďalej). Preto zastavenie konania v dotknutej časti by bolo namieste.

18. K argumentácii odvolateľa - žalobcu, že dlh na byte za obdobie r. 2015 a 2016, keď sporové strany už neboli manželmi, nemal byť zahrnutý do (vyporiadania) BSM, krajský súd poznamenáva len toľko, že v oboch konaniach ide jednoznačne o nárok odvíjajúci sa od totožného skutkového základu - zaplatenie plnej dlžnej sumy 1.934 eur K. O. z titulu platieb/úhrad za služby spojené s užívaním dotknutého bytu za roky 2015, 2016. Aktuálne je právne irelevantné, či vec mala/mohla byť zahrnutá do vyporiadania BSM; skutočnosťou je, že do masy a vyporiadania BSM zahrnutá bola. Nemôže byť teda prejednávaná opäť.

19. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie 726,52 eur s príslušenstvom však napriek vyššie uvedenému nebolo možné potvrdiť. Okresný súd totiž vychádzal z pôvodnej žaloby, pričom vôbec neprihliadol na obsah podania žalobcu zo dňa 24.1.2018 (č. l. 95 a nasl.), ktorým došlo k „úprave žaloby“ (čiastočné späťvzatie žaloby, úprava jednotlivých nárokov za jednotlivé obdobia). V zmysle predmetného podania nárok žalobcu za rok 2015 predstavuje sumu 399,24 eur (oproti pôvodným 391,44 eur, keď rozdiel spočíva vo výške dane 7,80 eur za rok 2014, ktorý si žalobca dodatočne uplatnil ako nárok za rok 2015) a za rok 2016 sumu 140,48 eur (oproti pôvodným 145,70 eur; rozdiel vyplýva z nesprávneho súčtu jednotlivých položiek v pôvodnej žalobe, jej opravou žalobca dospeje k správnej výške 140,48 eur). Na uvedené zmeny okresný súd v zastavujúcej časti konania vôbec nereflektoval. Aj z hľadiska prehľadnosti a ustálenia predmetu konania - aký nárok v akej výške z akého titulu za aké obdobie je uplatňovaný - bolo nevyhnutné vec zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Ďalej neobstojí ani zamietnutie žaloby v zostávajúcej časti z dôvodu existencie dohody sporových strán v rámci kúpnej zmluvy zo dňa 19.4.2018.

21. Okresný súd v bode 9. napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o zastavenie konania v časti, poukazyval na rozsudok vo veci vyporiadania BSM (toho času právoplatný; viď vyššie), do ktorého bolo zahrnuté aj vyporiadanie rozdielu kúpnej ceny 8.000 eur, ktorú čiastku utŕžil žalobca K. O. navyše v porovnaní s žalovanou W. O. v zmysle čl. 7 kúpnej zmluvy. Žalobcovi nepripadla, resp. nezostala mu celá uvedená suma, ale táto bola rozdelená medzi bývalých manželov a v prospech žalobcu bola zohľadnená len čiastka 1.934 eur, ktorú uhradil z titulu dlhu na byte za obdobie od 1.1.2015 do 30.4.2016.

22. Avšak v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku (predovšetkým body 13., 14.), čo sa zamietnutia žaloby týka, už okresný súd vychádzal priamo a iba z dohody v čl. 7 kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej žalobca utŕžil navyše 8.000 eur. Pritom túto dohodu súd pri vyporiadaní BSM fakticky neakceptoval, keď sumu 8.000 eur, ktorú žalobca utŕžil navyše, po zohľadnení čiastky 1.934 eur (ktorá sa ale týkala dlhu len za obdobie 1.1.2015 až 30.4.2016) v prospech žalobcu, rozdelil medzi oboch manželov (t.j. na polovicu).

23. Ako z uvedeného vyplýva, žalobca v konečnom dôsledku (po zahrnutí predmetnej sumy 8.000 eur do BSM) neutŕžil z predaja bytu v porovnaní so žalovanou viac.

24. Krajský súd dodáva, že vzhľadom na vyporiadanie sumy 8.000 eur v rámci konania o vyporiadanie BSM sa stáva úplne bezpredmetným výklad čl. 7 kúpnej zmluvy - či šlo o dohodu predávajúcich o spôsobe úhrady dlhu voči SVB (za celý čas užívania bytu žalobcom od r. 2011 do jeho predaja).

25. Nadväzne krajský súd zrušil napadnutý rozsudok aj vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti 718,24 eur, resp. za roky 2013 a 2014 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Za nevyhnutné pritom považoval v prejednávanej veci poznamenať:

26. Okresný súd procesne náležitým spôsobom vyhodnotí obsah vyjadrení žalobcu v podaní zo dňa 24.1.2018 (č. l. 95 a nasl.), že „si nenárokuje“, „netrvá“ na niektorých čiastkových nárokoch (späťvzatie žaloby?).

27. Následne okresný súd osobitne vyšpecifikuje a preskúmateľným spôsobom vyhodnotí každú z žalobcom uplatnených položiek.

28. Nakoľko predmetom ďalšieho konania bude aj nárok za obdobie roku 2013, bude nevyhnutné, vzhľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 11., ustáliť po skutkovej stránke predmet konania, resp. následne ho porovnať s predmetom konania vedeného pod sp. zn. 5C/119/2014.

29. Vecne prejednaným (po prípadnom čiastočnom zastavení konania) musí byť aj nárok na zaplatenie 7,80 eur z titulu úhrady dane z nehnuteľnosti za rok 2014 (uplatnený v rámci nároku za rok 2015).

30. V neposlednom rade bude nevyhnutné vyhodnotiť opodstatnenosť námietky premlčania uplatnenej žalovanou.

31. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.